

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Gudowska

w sprawie z powództwa A. Z.
przeciwko Zespołowi Szkół (...)
o ustalenie istnienia stosunku pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 września 2014 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w B.
z dnia 7 listopada 2013 r., sygn. akt V Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 120 zł
(sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w B. oddalił apelację Zespołu Szkół (...) w B. od wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 21 stycznia 2013 r. w przedmiocie ustalenia, że powódkę A. Z. wiązał z pozwanym stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku nauczyciela mianowanego począwszy od dnia 1 września 2007 r., a od dnia 1 września 2009 r. na podstawie mianowania w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku nauczyciela mianowanego. Powództwo w pozostałym zakresie oddalono. Sąd drugiej instancji stwierdził, że umowa zawarta od dnia 1 września 2007 r., mimo nadanego jej brzmienia, była umową o pracę na

czas nieokreślony, a następnie - po 2 latach zatrudnienia - stosunek pracy powódki przekształcił się z mocy prawa na podstawie art. 10 ust. 5a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela w stosunek pracy na podstawie mianowania. W uzasadnieniu przyjął, że nie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 10 ust. 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) umożliwiające zatrudnienie powódki na podstawie umowy na czas określony.

Skarga kasacyjna pozwanego, obejmująca wyrok Sądu drugiej instancji w całości, z wnioskiem o uchylenie wyroków Sądów obydwu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B., ewentualnie o uchylenie obydwu wyroków i orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie powództwa w całości, została oparta na podstawie naruszenia art. 10 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela przez przyjęcie, że umowy zawarte przez powódkę z pozwanym mają charakter umowy na czas nieokreślony, podczas gdy zawarto kilku umów na czas określony oraz art. 10 ust. 5a ustawy – Karta Nauczyciela przez przyjęcie, że stosunek pracy przekształcił się w stosunek pracy na podstawie mianowania, mimo że nie zaistniały przesłanki konieczne do nawiązania stosunku pracy na podstawie mianowania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, czy na podstawie art. 10 ust. 5a ustawy – Karta Nauczyciela dochodzi do zatrudnienia nauczyciela z mocy prawa na stanowisku nauczyciela mianowanego oraz czy na podstawie art. 10 ust. 7 tej ustawy możliwe jest zatrudnienie nauczyciela na podstawie kilku umów o pracę na czas określony.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódka wniosła o wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania albo jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ujętą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wypełnia występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, które nie może sprowadzać się do wątpliwości skarżącego odnośnie do prawidłowości rozstrzygnięcia jego indywidualnej sprawy. W jednolitym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że istotne zagadnienie prawne powinno bezpośrednio wynikać z ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2011 r., III UK 161/10, niepubl.), powinno dotyczyć przepisów ujętych w podstawach skargi kasacyjnej (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2012 r., III PK 28/12, niepubl.), a jego rozstrzygnięcie powinno mieć wpływ na wynik sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2011 r., II PK 10/11, niepubl., z dnia 27 marca 2008 r., III UK 123/07, niepubl. oraz z dnia 18 stycznia 2008 r., II PK 276/07, niepubl. i z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 43/10, niepubl.). Zwraca się ponadto uwagę, że problem przedstawiony jako istotne zagadnienie prawne nie może sprowadzać się do zwykłej wykładni i stosowania prawa (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2009 r., III UK 90/08 i III UK 91/08, niepubl. oraz z dnia 8 września 2008 r., III UK 52/08 i III UK 55/08, niepubl.). Istotne zagadnienie prawne, którego rozstrzygnięcie stanowi przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie występuje, jeżeli ocena sformułowanego przez skarżącego problemu jest jednoznaczna (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2007 r., I PK 220/07, niepubl.).

Przedstawione przez skarżącego zagadnienie prawne, sprowadzające się do odpowiedzi na pytanie, czy na podstawie art. 10 ust. 7 Karty Nauczyciela możliwe jest zatrudnienie nauczyciela na podstawie kilku umów o pracę na czas określony nie ma oparcia w stanie faktycznym sprawy, więc jego rozstrzygnięcie pozostaje bez wpływu na jej wynik. Sądy obydwu instancji ustaliły bowiem, że nie istniała „potrzeba wynikająca z organizacji nauczania lub zastępstwa nieobecnego nauczyciela” jako przesłanka zatrudnienia nauczyciela na czas określony, zatem nie wystąpił problem dopuszczalności zawarcia kilku umów na czas określony. Nawiązanie z nauczycielem umowy na czas określony przy braku spełnienia

przesłanek wynikających z przepisów Karty Nauczyciela jest niedopuszczalne i powoduje, że umowę taką należy traktować jako zawartą na czas nieokreślony (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2013 r., I PZP 3/13, OSNP 2014 nr 2, poz. 18, uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 1994 r., I PZP 28/94, OSNAPIUS 1994 nr 10, poz. 160 oraz uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 1993 r., I PZP 14/93, OSNCP 1993 nr 11, poz. 189).

Odnosząc się do drugiego z zagadnień prawnych wskazanych przez skarżącego należy stwierdzić, że ocena tego problemu jest jednoznaczna, a odpowiedź na postawione pytanie jest możliwa przy dokonaniu zwykłej wykładni przepisów prawa. O skutku przekształcenia umownego stosunku pracy z mocy prawa w stosunek pracy na podstawie mianowania świadczy użyty w przepisie art. 10 ust. 5a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela zwrot „przekształca się w stosunek pracy na podstawie mianowania”. Podkreślenia wymaga jednak, że skutek ten dotyczy przekształcenia umownego stosunku pracy w stosunek pracy na podstawie mianowania, a nie dochodzi – jak podniósł skarżący we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania – do zatrudnienia z mocy prawa na stanowisku nauczyciela mianowanego. Status nauczyciela mianowanego powódka miała już w chwili podjęcia zatrudnienia u pozwanego.

Uwzględniając to, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), orzekając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. i § 2 ust. 1 w związku z § 11 ust. 1 pkt 1 i 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz.U. 2013, poz. 490).